

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/437/2014
Identifikačné číslo spisu:	1410205280
Dátum vydania rozhodnutia:	21.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Emil Franciscy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1410205280.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, Prievozská č. 6/A, IČO: 35697270, proti odporkyni Mgr. A. S., bývajúcej v I., o zaplatenie 366,11 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 4 C 215/2011, o dovolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 1. augusta 2012 sp. zn. 2 Co 209/2012, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo 16. apríla 2012 č.k. 4 C 215/2011-93: 1. uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 366,11 € s príslušenstvom (ktoré konkretizoval vo výroku rozsudku) a 2. návrh v časti zaplatenie úrokov z omeškania zamietol. Vychádzal z toho, že účastníci konania 7. októbra 2007 uzatvorili zmluvu o poskytovaní služieb č. W. (ďalej len „zmluva“); uzatvorili aj dodatok k zmluve, ktorou navrhovateľ požičal odporkyni mikroprocesorovú (SIM) kartu s telefónnym číslom, umožňujúcim odporkyni využívať telekomunikačné služby, jeden mobilný telefón za kúpnu cenu 0,03 €. Odporkyňa prijímala navrhovateľom poskytované služby, svoje záväzky voči nemu však neplnila. Súd prvého stupňa posúdil vec podľa ustanovení § 51, § 544 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ako aj § 43 ods. 1, 2 a 5 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách a dospel k záveru, že navrhovateľov návrh je dôvodný len čiastočne. Odporkyňa uznala svoj dlh vo výške zodpovedajúcej 34,17 € (za poskytnuté služby v období od 17. mája 2007 do 17. júla 2007); nakoľko je invalidná, povolil jej zaplatiť dlh v splátkach (§ 160 ods. 1 O.s.p.). Zamietnutie návrhu v časti úroku z omeškania odôvodnil súd prvého stupňa tým, že navrhovateľ v konaní nepreukázal doručenie pokusu o pokonávku odporkyni, preto mu priznal príslušenstvo istiny od 26. júla 2010. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie odporkyňa. Uviedla, že nesúhlasí s faktúrami, ktorými jej navrhovateľ účtoval poskytnuté služby. Poukázala tiež na potrebu zohľadnenia zvýšenej ochrany

spotrebiteľa pri telekomunikačných službách. Spotrebiteľ nemá pri nich možnosť „počítadlom“ skontrolovať, či výška faktúr zodpovedá reálnemu stavu. Namietla, že súd prvého stupňa pri právnom posudzovaní veci prehliadol jej zlú sociálnu situáciu a nepostupoval správne, pokiaľ nevyhovela jej požiadavke, aby všetky jej dlhy boli riešené kompenzačným princípom štátu s tým, že navrhovateľom uplatnená pokuta jej mala byť odpustená. Podľa názoru odporkyne je odvolaním napadnuté rozhodnutie formalistické a neakceptovateľné. Z týchto dôvodov navrhla napadnutý rozsudok zmeniť tak, že odvolací súd proti nej smerujúci návrh zamietne.

Navrhovateľ označil odvolanie odporkyne za nedôvodné.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 1. augusta 2012 sp. zn. 2 Co 209/2012 napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.); navrhovateľovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení uviedol, že vec preskúmal v medziach a dôvodoch podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu nemožno vyhovieť. Poukázal na výsledky vykonaného dokazovania a stotožnil sa so skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa, podľa ktorého účastníci uzatvorili zmluvu, odporkyňa ale povinnosti z nej riadne nesplnila, čím jej vznikol dlh vo výške navrhovateľom požadovanej istiny. Súd prvého stupňa v danom prípade v potrebnom rozsahu zistil skutkový stav, dokazovanie vykonal v súlade so zákonom, skutkové zistenia riadne vyhodnotil a na ich základe dospel k správny právny záverom, ktoré v odôvodnení napadnutého rozhodnutia primerane vysvetlil. So zreteľom na to, že odporkyňa v odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by už neboli posúdené prvostupňovým súdom, prípadne ktoré by boli spôsobilé privodiť pre ňu priaznivejšie rozhodnutie, odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Vysvetlil, že postupoval tiež podľa § 219 ods. 2 O.s.p., lebo sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, ktoré podľa jeho názoru spĺňa všetky požiadavky v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 224 ods. 1, § 151 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala odporkyňa dovolanie, z formulácií a najmä obsahu ktorého (§ 41 ods. 2 O.s.p.) vyplýva, že napadnuté rozhodnutie považuje za krajne nespravodlivé, necitlivé a neprimerané okolnostiam, ktoré vyvolali súdny spor. Nesúhlasí s právnym posúdením veci prvostupňovým a odvolacím súdom, ktoré dostatočne nezohľadňuje jej zlý zdravotný stav, invaliditu, nízky dôchodok na hranici životného minima, tiesnivé podmienky, v ktorých žije, jej opakujúce sa mesačné výdavky na uspokojovanie osobných potrieb. Zmluvu uzatvorila dobrovoľne, jej dodatok jej ale navrhovateľ nanútil. Súdny náležite neprihliadli na princípy ochrany spotrebiteľa. K neplneniu zmluvy z jej strany došlo len spontánne, v dôsledku komplikovaných osobných, rodinných a zdravotných dôvodov. Situácia, ktorá v danom prípade vyústila do podania návrhu na začatie konania a proti nej vedeného súdneho sporu, je vo veľkej miere zapríčinená množstvom neriešených celospoločenských problémov vo vzťahu k invalidným a sociálne odkázaným osobám.

Navrhovateľ sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)] po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania s právnickým vzdelaním (§ 240 ods. 1 O.s.p. a § 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal, či je na podklade dovolania odporkyne možný dovolací prieskum.

Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni (§ 240 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť. Lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde (§ 240 ods. 2 O.s.p.).

Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň (§ 57 ods. 2 O.s.p.).

Ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a 226 platia pre konanie na dovolacom súde obdobne (§ 243b ods. 5 O.s.p.). Odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.).

V preskúmvanej veci bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 1. augusta 2014 sp. zn. 2 Co 209/2012 účastníkom konania doručovaný poštou. Odporkyňa prevzala zásielku osobne 11. augusta 2012; navrhovateľ ju prevzal 7. augusta 2012. Napadnuté rozhodnutie teda nadobudlo právoplatnosť 11. augusta 2012.

Koniec jednomesačnej lehoty na podanie dovolania počítanej od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu pripadol na 11. september 2012 (utorok, ktorý bol riadnym pracovným dňom). Dovolanie odporkyne, ktoré vyhotovila 23. decembra 2012, bolo odovzdané pošte na doručenie dovolaciemu súdu 24. decembra 2012. To znamená, že dovolanie bolo podané po uplynutí zákonom stanovenej jednomesačnej lehoty.

Najvyšší súd vzhľadom na to, že nebola zachovaná zákonom stanovená lehota na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 veta prvá O.s.p.), odmietol tento mimoriadny opravný prostriedok odporkyne (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.) ako oneskorene podaný.

V dovolacom konaní úspešnému navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti odporkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd mu nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na jej priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.